

наукових досліджень з духовним розумінням сутності проблеми. По-друге, необхідно створити умови пріоритетного розвитку в місті інноваційних бізнес-проектів, використовуючись сучасними природоохоронними технологіями виробництва товарів і послуг. По-третє, потрібно розуміти, що від правильних і раціональних рішень екологічних проблем залежить добробут нашого покоління.

Список використаних джерел

1. Бурксер Є.С. Солоні озера та лимани України (гідрохімічний нарис) – Le lacs et les liman sales de l'Ukraine (un apescu hudrochinique) // Тр. фіз.- мат. відділу Всеукр. Акад. наук. – 1928. – Т. 8. – Вип. 1. – 341 с.
2. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища в Одеській області у 2016 році, Одеса, 2017. – 180 с.
3. Экономическое решение экологических проблем. [Електронний ресурс. Режим доступу: <https://nsportal.ru/npo-spo/ekonomika-i-upravlenie/library/2017/09/25/ekonomicheskoe-reshenie-ekologicheskikh-problem>.
4. Экологические проблемы и пути их решения. [Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.qwas.ru/ukraine/greenparty/ehkologicheskie-problemy-i-puti-ih-reshenija>.
5. Основні екологічні проблеми в Одеській області [Електронний ресурс. Режим доступу: <https://revolution.allbest.ru/ecology/00>

ЕКОЛОГІЧНА ІНФОРМАЦІЯ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Окландер Т.О., д.е.н., професор

Одеська державна академія будівництва та архітектури, Україна

Екологізація економіки передбачає формування нової концепції управління. Інтегрування природоохоронних завдань в комплекс традиційних господарських цілей означає, що всі фактори виробництва та інфраструктури повинні бути пристосовані до вимог збереження навколишнього середовища. Вже відпрацьована система екологічноорієнтованого управління західного типу не повністю підходить для умов України через суперечності вітчизняного ринкового механізму. Однак, екологічні стандарти потрібно впроваджувати в життя негайно.

Зараз, коли держава скоротила втручання в економіку, повинна зрости відповідальність підприємців і виробників щодо забезпечення добробуту країни, соціальної, економічної та ресурсно-екологічної безпеки. Одним з

напрямоків забезпечення успішної реалізації економічних перетворень в Україні з дотриманням стандартів екологічної безпеки може стати розвиток формування системи моніторингу екологічних чинників маркетингового середовища підприємства.

Стратегії формування такої системи повинні бути спрямовані на врахування екологічного чинника у підприємницькій діяльності. Без інформації про вплив підприємства на навколишнє середовище вони не можуть бути реалізовані, оскільки інформація про екологічну ефективність діяльності підприємства є основою для прийняття управлінських рішень. Тому підприємства, керовані у своїй діяльності стратегіями екологічного маркетингу повинні створювати відповідну систему екологічної інформації.

Систему екологічної інформації можна розглядати як елемент загальної системи, який формує інформаційні потоки про екологічний чинник маркетингового середовища.

Перед тим, як розробляти ефективні комунікації підприємства, потрібно досліджувати ринок і поведінку споживачів. Головні завдання продавця на ринку в таких умовах:

- освіта покупця;
- ідентифікація екологічних проблем;
- врахування державних стандартів та соціальних настроїв.

У зв'язку з цим можна виділити п'ять аспектів, які повинні використовуватися у просуванні іміджу підприємства та його продукції:

- пріоритет тривалого задоволення покупців на короткостроковим;
- пріоритет експлуатаційних витрат над початковими витратами;
- пріоритет надійності, довговічності і безаварійності над початкової привабливістю;
- можливості для багаторазового використання або рециркуляції продукції і тари;
- мінімальний вплив на навколишнє середовище виробництва, розподілу, використання і утилізації продукції.

Таким чином, в стратегіях екологічного управління посилюється значимість таких елементів, як інформація і комунікація. Тому підприємства, що реалізують стратегії сталого розвитку, повинні ініціювати зміни в інформаційних і комунікаційних системах підприємства. Ці зміни повинні

включати створення систем екологічної інформації та реалізацію етичних підходів в маркетингових комунікаціях.

Врахування екологічних чинників в управлінні підприємством стає важливим елементом в стратегіях підприємств, що прагнуть до отримання стабільного положення на ринку. Такі функції є ширшими, ніж лише управління продажами і є частиною комплексу заходів з просування підприємства на шляху сталого розвитку.

ЕКОНОМІЧНІ ЗАСАДИ РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНОЇ ГАЛУЗІ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ

Петрищенко Н.А., к.е.н., доцент

Одеська державна академія будівництва та архітектури

Потужний потенціал та наявність різноманітних ресурсів в Одеській області розкривають широкі можливості для розвитку усіх галузей народного господарства, в тому числі і для будівельної галузі.

Стан будівельного комплексу є індикатором економічного та соціального розвитку регіону, його стейкхолдерами є підприємства з виробництва будівельних матеріалів, промислові підприємства, агропромислові підприємства, замовники культурно-побутових, житлових, інфраструктурних об'єктів.

В Стратегії розвитку Одеської області зазначено, що «Одеса – сучасний транспортно-логістичний вузол, промисловий, науковий, торговельний, туристичний і культурний центр півдня України та всього Причорномор'я, а також великий центр рекреаційного господарства з населенням понад 1 млн. осіб. Приморське і прикордонне положення забезпечує місту і всьому регіону значні можливості для розвитку міжнародного співробітництва та зовнішньоекономічної діяльності» [1]. Перелічене відповідає дійсності та створює належні умови для стабільного розвитку регіональної економіки, що, в свою чергу, підвищує попит на будівництво нових основних фондів та реконструкцію існуючих. Також актуальним в Одесі та Одеській області є будівництво житла.

Розвиток будівельної галузі повинен забезпечувати раціональне та екологічно безпечне господарювання, високоефективне збалансоване